

ΤΗ Δ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀνυσίας.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ψάλλομεν καὶ τὴν Ἀκολουθίαν τῆς Ἁγίας Μελάνης, διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι τὴν τῶν Χριστουγέννων Ἑορτὴν κατὰ τὴν λά'.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἁγίας Ἀνυσίας.

Ἦχος δ'

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν

Παρθενίας λαμπρότησι, φαιδρυνθεῖσα Πανεύφημε, Μαρτυρίου ἤστραψας ἀγωνίσμασι, μὴ προσκυνῆσαι ἡλίῳ γάρ, πεισθεῖσα τὴν ἄδικον, καθυπέμεινας σφαγὴν, φοινηχθεῖσα τοῖς αἵμασι, καὶ παρέστη κας, τῷ Ἠλίῳ τῆς δόξης στεφηφόρος, ταῖς ἐκεῖθεν λαμπομέναις, ἀυγαζομένη φαιδρότησιν.

Τὸν ἐγκάρδιον ἔρωτα, ὑποφαίνουσα δάκρυσιν, κατανύζει Ἐνδοξε, γῆν κατέβρεχες, καὶ ταῖς θριξίν ἐναπέσμηχες, Χριστοῦ ὑποπόδιον, ἐννοοῦσα καὶ αὐτόν, ὡς παρόντα προβλέπουσα, ὃν ἐπόθησας, καὶ ἰχνῶν ἀπτομένη διανοία, θεωρίας θειοτάταις, τὴν σὴν ψυχὴν κατελάμπρυνας.

Καὶ τὸν πλοῦτον σκορπίσασα, καὶ πτωχοῖς ἐπαρκέσασα, ἐνυμφεύθης ἄφθορος τῷ Ποιήσαντι, καὶ ὡσπερ προῖκα προσήγαγες, αὐτῷ παναοίδιμε, τῶν αἱμάτων τοὺς κρουνούς, καὶ τοῦ πάθους τὴν μίμησιν, οὗ ὑπέμεινεν, Ἀνυσία ὁ μόνος εἰς νυμφῶνα, κατοικίσας σὲ τὸν θεῖον, ὡς Ἀθληφόρον καὶ Μάρτυρα.

Στιχηρὰ τῆς Ἁγίας Μελάνης.

Ἦχος ὁ αὐτὸς

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς

Ἡ ταῖς Ἀγγέλων χορείαις συναφθεῖσα, ὅτε σὲ ὁ ἔνθεος ἔρωσ ἀνέφλεξε, καὶ ὑπερίπτασθαι ἔπεισε τῶν ὀρωμένων, δι' ἀπαθείας καὶ καθαρότητος, τότε σου τὸν σύνευνον, λόγοις ἐζώγησας, θεοπειθεῖσι τὴν ἄστατον, ἀποβαλέσθαι, τύρβην τοῦ βίου τὴν διαρρέουσαν, ὅθεν σὺν τούτῳ τὴν αἰώνιον, εὖρες ζωὴν καὶ ἀπόλαυσιν, δυσωποῦσα Μελάνη, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἡ τῶν Ἀγγέλων ποθήσασα τὸν βίον, ὅτε τὴν ἐνήδονον τρυφὴν διέπτυσας, τὴ ἐγκρατεῖα σχολάζουσα, καὶ ἀγρυπνία, καὶ χαμευνία, καὶ ταπεινότητι, τότε καθαρῶτατον, σκεῦος γεγένησαι, Πνεύματος θεοῦ χαρίσμασι, περιφανέσι, κεκοσμημένη πρὸ τούτου πάνσοφε, ὅθεν πρὸς ζῆλον, σοῦ τὸν ἔνθεον, ἐφειλκύσω λαοὺς καὶ προσήγαγες, τῷ Δεσπότη Μελάνη, καὶ Σωτήριτῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ καλλοναῖς ἀρετῶν ὠραῖσμένη, ὅτε τὸν σωτήριον λόγον ἐπλήρωσας, καὶ διανείμασα δέδωκας, τὰς μυριάδας, τοῦ σοῦ χρυσίου πτωχοῖς καὶ πένησι, τότε τὸν οὐράνιον ὄλβον ἀπέιληφας, δικαιοσύνην πλουτήσασα, καὶ ἀφθαρσίαν, καὶ ἀπολύτρωσιν Πανσεβάσμιε, ὅθεν τιμῶμεν σοῦ τὴν κοίμησιν, καὶ ἐκτενῶς δυσωπούμεν σε, ἰκετεῦσαι τὸν Κτίστην, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἦχος πλ. α'

Ἰωάννου Μοναχοῦ

Εὐφρανέσθωσαν οἱ οὐρανοί, καὶ ἀγαλλιᾶσθω ἡ γῆ, σήμερον γὰρ ἀληθῶς, μία ποίμνη γέγονεν Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων. Ὡ τοῦ θαύματος! ὁ ἀόρατος ὁράται, ὁ ἀχώρητος χωρεῖται, ὁ ἄναρχος ἀρχεται, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ Υἱὸς ἀνθρώπου γίνεται, καὶ Παρθένος ἀπείρανδρος, Μήτηρ ὁράται Θεοῦ, καὶ ἡ Μήτηρ μετὰ κῆρην, Παρθένος εὐρίσκειται, ὁ σαρκωθεὶς Λόγος τοῦ Πατρὸς, ἐν φάτνῃ ἀνακέκλιται, καὶ Ποιμένες κήρυκες, κοινωνοὶ τοῦ μυστηρίου γίνονται, Μάγοι ἐξ ἀνατολῶν τὰ δῶρα προσεκόμιζον, ὑπὸ ἀστέρος ὀδηγούμενοι, καὶ τὸν τεχθέντα Σωτήρα προσεκύνησαν. Μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς φιλέορτοι, τοὺς τῆς καρδίας θησαυροὺς προθύμως ἀνοίξαντες, προσάξωμεν αὐτῷ πράξεις ἀγαθὰς, πίστιν, ἐλπίδα καὶ ἀγάπην, ὡς

χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν, τῶν Ἀσωμάτων τὴν φωνὴν βοῶντες αὐτῷ. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία, τῷ ἐλθόντι σῶσαι ἐκ φθορᾶς, τὸ γένος ἡμῶν.

Ἀπόστιχα στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. α'

Χαίροις ἀσκητικῶν

Μάγοι ἀνατολῶν Βασιλεῖς τῷ ἐκ Παρθένου Βασιλίδος ἐκλάμπαντι, ἀπάντων Θεῷ καὶ Κτίστη, καὶ Βασιλεῖ ἀληθεῖ, δῶρα προσκυνοῦντες προσεκόμισαν, πρὸς οὓς ἡ Πανάμωμος, ἐκπλαγεῖσα ἐφθέγγετο. Εἶπατε δὴ μοί, οἱ τὸ πῦρ καὶ τὸν ἥλιον, σεβαζόμενοι, καὶ ἐν σκότει βαδίζοντες, πῶς τὸν ὑπὲρ κατάληψιν, φωτίζοντα σύμπαντα, ἔγνωτε σάρκα λαβόντα, καὶ ἐν σπηλαίῳ, τικτόμενον, ἐν γῆ καὶ δι' οἶκτον, παρεχόμενον τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος;

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου, Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

Λόγοις ἀκολουθοῦντες ἡμεῖς, τοῦ Βαλαὰμ πρὸς τὴν ἀγνὴν ἀπεκρίθησαν, οἱ Μάγοι, παρετηροῦμεν, ἀνατολὴν καθαροῦ, καὶ λαμπροῦ Ἀστέρος, προσγενήσεσθαι, καὶ δὴ θεασάμενοι, ἀσυνήθη φαινόμενον, τοῦτον ἀρτίως, ὑπ' αὐτοῦ ὀδηγοῦμενοι, οὐκ ὠκνήσαμεν, τὴν πορείαν ποιήσασθαι. Τίς οὖν ὁ ταῖς ἀγκάλαις σου, ὡς βρέφος κρατούμενος; πῶς μυστηρίῳ τοιούτῳ, καθυπουργῆσαι ἠξίωσαι, σεμνὴ Παναγία; δι' οὗ εὐρατο ὁ κόσμος, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἐωσφόρου ἐγέννησά σε, ὤμοσε Κύριος, καὶ οὐ μεταμεληθήσεται. Σὺ Ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

Λέξω πυνθανομένοις ὑμῖν, τὰ ὑπὲρ λόγον καὶ διάνοιαν ἄπασαν, ἡ Κόρη φησὶ τοῖς Μάγοις, βλέπω γὰρ νεύσει ὑμᾶς, ἀφικέσθαι ὧδε τοῦ παιδίου μου. Καινὰ καὶ παράδοξα, ὡς ὁρᾶτε τὰ πράγματα, ὁ γὰρ ἀχρόνως, τῷ Πατρὶ συννοοῦμενος, τὴν πτωχείαν μου, ἐκουσίως ἐφόρεσεν, ὅπως καταπλουτήσῃ, τοὺς γνώμη πτωχεύσαντας, καὶ Παραδείσου τὴν θείαν, διαγωγὴν ἀπολέσαντας. Αὐτὸς ἐστὶν οὗτος, ὁ δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... ὅμοιον

Βρέφος σωματωθεν ἐξ αὐτῆς, τὸν προαιώνιον Θεὸν ἡ Πανάμωμος, Ὁρῶσα χερσὶ κρατοῦσα, καταφιλοῦσα πυκνῶς, καὶ χαρὰς πλησθεῖσα, προσεφθέγγετο, αὐτῷ, Θεὲ ὑψιστε, Βασιλεῦ ἀθεώρητε, πῶς καθορῶ σε, καὶ νοεῖν τὸ μυστήριον, οὐ δεδύνημαι, τῆς ἀμέτρου πτωχείας σου; Σπήλαιον γὰρ σμικρότατον, καὶ τοῦτο ἀλλότριον, ἔνδον χωρεῖ σὲ τεχθέντα, καὶ Παρθενίαν μὴ λύσαντα, νηδὺν συντηροῦντα, ὡς πρὸ τόκου καὶ διδόντα, τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν... ὅμοιον

Φέρεις Ἀδαμαίαν μορφήν, ὁ ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων προτέλειος, καὶ θέλεις χερσὶ κρατεῖσθαι, ὁ τῆ χειρὶ τοῦ παντός, περιδεδραγμένος δυναστεία σου, Ἀγνή ἡ Πανάμωμος, Προσεφθέγγετο χαίρουσα, πῶς σὲ σπαργάνοις, ἐνειλήσω ὡς νήπιον, πῶς θηλάσω σε, τὸν τὰ σύμπαντα τρέφοντα; πῶς μὴ τὴν ὑπὲρ ἔννοιαν, πτωχείαν θαυμάσω σου; πῶς σὲ Υἱόν μου καλέσω, δούλη σου νῦν χρηματίζουσα; ὑμῶν εὐλογῶ σε, τὸν δωρούμενον τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς

Ἦχος δ' Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Ὁ ἀχώρητος παντί, πῶς ἐχωρήθη ἐν γαστρὶ; ὁ ἐν κόλποις τοῦ Πατρὸς, πῶς ἐν ἀγκάλαις τῆς Μητρός; πάντως ὡς οἶδεν, ὡς ἠθέλησε καὶ ὡς ἠδόκησεν, ἄσαρκος γὰρ ὢν, ἐσαρκώθη ἐκόν, καὶ γέγονεν ὁ Ὄν, ὁ οὐκ ἦν δι' ἡμᾶς, καὶ μὴ ἐκστὰς τῆς φύσεως, μετέσχε τοῦ ἡμετέρου φυράματος. Διπλοῦς ἐτέχθη, Χριστὸς

τὸν ἄνω, κόσμον θέλων ἀναπληρῶσαι.

Δόξα... Καὶ νῦν... τὸ αὐτὸ

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα, ὅμοιον

Τι θαυμάζεις Μαριάμ; τι ἐκθαμβεῖσαι τῷ ἐν σοὶ; Ὅτι ἄχρονον Υἱόν, χρόνω ἐγέννησα φησί, τοῦ τικτομένου τὴν σύλληψιν μὴ διδαχθεῖσα. Ἄνανδρός εἰμι, καὶ πῶς τίκτω Υἱόν, ἄσπορον γονὴν, τίς ἐώρακεν, ὅπου Θεὸς δὲ βούλεται, νικᾶται φύσεως τάξις, ὡς γέγραπται, Χριστὸς ἐτέχθη, τὴν πρὶν κατάραν, τοῦ Ἀδὰμ θέλων λύσαι.

Δόξα... Καὶ νῦν... τὸ αὐτὸ

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἁγίας Ἀνυσίας. Θεοφάνους.

Ὦδὴ α' Ἦχος δ'

«Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἴχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας, Ἰσραὴλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ Ἀμαλήκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο».

Ἵμνούντι τὴν φωτοφόρον μνήμην σου, φῶς μοὶ κατάπεμψον, ὡς τῷ Πατρὶ τῶν φῶτων ἐν χαρᾷ, παρεστῶσα Πανεύφημε, τὴν τῶν παθῶν μου θύελλαν, σαῖς προσευχαῖς ἀποδιώκουσα.

Ἀσκήσει τὴν ψυχὴν νεώσασα, θεόφρον ἄρουραν, τοῦ μαρτυρίου στάχυν γεωργεῖς, Γεωργῶ συντηρούμενον, τῷ τὴν ἰσχὺν σοὶ πνεύσαντι, Παρθενομάρτυς ἀξιάγαστε.

Χειρὶ σου πλουσιωτάτη νείμασα, πλοῦτον ἐπίκηρον, πλουτοποιὸν ἐκέρδησας ζωὴν, μηδαμῶς διαρρέουσας, καὶ θησαυρὸν ἀκήρατον, Μάρτυς καὶ δόξαν ἐπουράνιον.

Θεοτοκίον

Ἐκ σοῦ τῆς Ὑπεραγίας σήμερον, ὁ τοῦ παντὸς Ποιητῆς, σωματικῶς γεννᾶται καθ' ἡμᾶς, καὶ σπαργάνοις εἰλίσσεται, ὁ σπαργανώσας θάλασσαν, ὁμίχλη Μήτηρ ἀειπάρθενε.

Κανὼν τῆς Ἁγίας Μελάνης. Θεοφάνους.

Ἦχος ὁ αὐτὸς

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου

Παθῶν ἀμαυρότητι, μελανωθέντα μὲ πάντοθεν, λαμπρύνας καθάρισον, ταῖς φωτοβόλοις εὐχαῖς, τῆς Ὁσίας σου, φιλάνθρωπε Μελάνης, καὶ ταύτην γεραίροντι, λόγον μοὶ ἔμπνευσον.

Θερμῶς ἠκολούθησας, τῷ διὰ σὲ τὸν ἐκούσιον, Σταυρὸν ὑπομείναντι, ἐπ' ὧμων φέρουσα, Παμμακάριστε, προθύμως τὸν σταυρὸν σου, καὶ τούτου ἐφύλαξας, τὰ δικαιώματα.

Γονέων προσπάθειαν, καὶ τῆς σαρκὸς ἠδυπάθειαν, τελείως ἐξέκλινας, μόνον ποθήσασα, τὸ ἐράσμιον, Χριστοῦ θεόφρον κάλλος, οὗ πάντα ἐφίεται, λόγου μετέχοντα.

Κλοιὸν ἀπορρίψασα, τῆς σαρκικῆς συμβιώσεως, τὸν σύζυγον ἔπεισας, σὺν σοὶ τὸν θεῖον ζυγόν, ἐπαυχένιον, καὶ φέρειν καὶ βαδίζειν, ὁδὸν τὴν εἰσάγουσαν, εἰς τὰς αὐλούς μονάς.

Θεοτοκίον

Πτωχεύει ὁ πλούσιος, ἐμὲ πλουτίζων θεότητι, κακῶς τὸν πτωχεύσαντα, τὴ ἀκρασία μου, καὶ ὁ ἄναρχος, ἀρχὴν ἰδοῦ λαμβάνει, ἐκ Κόρης τικτόμενος, νῦν τῆς θεόπαιδος.

Τῆς Μάρτυρος

ᾠδὴ γ'

«Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστέ κράζουσα. Σύ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα».

Τοῦ κάλλους σου τῆς ψυχῆς, ὁ Ποιητὴς σου ἐρασθεὶς νύμφην τε, ὄντως καλὴν καὶ ἄμωμον, Μάρτυς ἑαυτῷ συνηγάγετο.

Τοῦ πάθους τοῦ ἀπαθοῦς, τοῦ νεκρωθέντος δι' ἡμᾶς νέκρωσιν, Μάρτυς σεμνὴ στέργουσα, τὸν μαρτυρικὸν θνήσκες θάνατον.

Ὡς θῦμα πνευματικόν, ὡς ἱερεῖον καθαρὸν τέλειον, σοὶ τῷ Θεῷ προσήνεκται, ἡ τὸν σὸν Σταυρὸν ἀγαπήσασα.

Θεοτοκίον

Χωρίον χωρητικόν, τοῦ ἀχωρήτου Πλαστουργοῦ πέφηνας, τοῦτον σαρκὶ χωρήσασα, Κεχαριτωμένη Πανάμωμε.

Τῆς Ὁσίας

Οὐκ ἐν σοφία

Τῆς πρὸς τὰ κάτω, ἀποστάσα ῥοπῆς ὄλην δέδωκας, τὴν ῥοπὴν πανευσεβῶς, τῆς προαιρέσεως Ἐνδοξε, μόνα πρὸς τὰ μένοντα καὶ αἰωνίζοντα.

Καὶ φθεγγομένη, καὶ σιγῶσα ἐδείχθης παραίνεσις, ἀστηρίκτων στηριγμός, μοναζουσῶν ὑποτύπωσις, Μελάνη πανένδοξε, ὅθεν ὑμνούμέν σε.

Τῆ συντονία, τῶν εὐχῶν τὰς αἰσθήσεις ἐρρύθμισας, ταῖς τοῦ Πνεύματος αὐγαίς, φωτοειδῆς ὅθεν γέγονας, ἐν σώματι ἄυλον, βίον ζηλώσασα.

Θεοτοκίον

Ὁ περιβάλλον, οὐρανοὺς ἐν νεφέλαις βουλήματι, σπαργανοῦται βουληθεὶς, χειρὶ Παρθένου ὡς νήπιον, χειρὸς ἀφαρπάζων με, τοῦ πολεμήτορος.

Ὁ Εἰρμός

«Οὐκ ἐν σοφία, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πατρὸς, ἐνυποστάτῳ Σοφία Χριστέ, οὐ γὰρ ἐστὶν ἅγιος, πλὴν σου φιλόκωπος».

Κάθισμα τῆς Μάρτυρος

Ἦχος δ'

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ

Κατὰ παθῶν τῶν τῆς σαρκὸς βασιλεύσασα, διὰ παθῶν ζωοποιῶν ἐβασίλευσας, ἐκ τοῦ οἰκείου αἵματος φοινίξασα σεμνὴ, γλαίναν ἀδιάφθορον, εὐσεβῶς Ἄνυσία, ὅθεν τοῦ Παντάνακτος, Νύμφη ἄμωμος ὤφθης, ἀλλ' ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, τοὺς ἐκτελοῦντας ἐν πίστει τὴν μνήμην σου.

Δόξα... τῆς Ὁσίας, ὁ αὐτὸς

Ταχὺ προκατάλαβε

Τὰ θεῖα προστάγματα, ἐπιτελοῦσα σεμνὴ, ἐσκόρπισας ἔδωκας, τὰς μυριάδας τοῦ σοῦ, χρυσοῦ τοῖς πένησιν, ἄρασα δὲ ἐπ' ὧμων, τὸν σταυρὸν σου Μελάνη, ἅμα τῷ σῷ συζύγῳ, ἠκολούθησας πίστει, Χριστῷ τῷ σταυρωθέντι σαρκί, καὶ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Καὶ νῦν... τῆς Ἑορτῆς, ὁ αὐτὸς

Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Δεῦτε ἴδωμεν πιστοί, ποῦ ἐγεννήθη ὁ Χριστός, ἀκολουθήσωμεν λοιπόν, ἔνθα ὁδεύει ὁ ἀστήρ, μετὰ τῶν Μάγων ἀνατολῆς τῶν Βασιλέων, Ἄγγελοι ὑμνοῦσιν, ἀκαταπαύστως ἐκεῖ, Ποιμένες ἀγραυλοῦσιν, ὠδὴν ἐπάξιον, Δόξα ἐν ὑψίστοις λέγοντες, τῷ σήμερον ἐν Σηλαιῶ τεχθέντι, ἐκ τῆς Παρθένου καὶ Θεοτόκου, ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας.

Τῆς Μάρτυρος

ᾠδὴ δ'

«Ἐπαρθέντα σὲ ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ Σταυροῦ τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, ἔστι ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζουσα. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε».

Ζωηφόροις σου τοῖς ἴχνεσιν ἐπομένη, λόγῃ πλευρὰν τιτρώσκειται, καὶ τὴν στρεφομένην, ἀβλαβῶς παρέρχεται, ῥομφαίαν ἢ δούλη σου, Δέσποτα Χριστέ ἀνυμνούσά σε.

Μαρτυρίου διαλάμπουσα λαμπηδόσι, καὶ ἀφθαρσίας στέφανον ἀναδησαμένη, χαίρουσα παράστασαι, Χριστῷ τῷ Νυμφίῳ σου, Μάρτυς Ἀνυσία πανεύφημε.

Τὸν περνίσαντα ἀπάτη τὴν πρώτην Εὐαν, μαρτυρικαῖς ἐνστάσεσι, τρέψασα καθεῖλες, δείξασα ἀνίσχυρον, καὶ χαίρουσα ἔκραζες. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον

Ὁ τὰς ἀύλους οὐσίας δημιουργήσας, σωματικῶς ὡς ἄνθρωπος, ἐκ σοῦ Θεομῆτορ, σήμερον γεγέννηται. αὐτῷ μελωδήσωμεν. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τῆς Μάρτυρος

Ὁ καθῆ μενος ἐν δόξῃ

Ἐγκρατεία τὰς ὀρέξεις, τῆς σαρκὸς θανατώσασα, τὴν ζωὴν τῶν ὅλων, ἔσχες ἐνοικοῦσαν σοὶ Πάνσεμνε, πρὸς ἣν ἐκ γῆς μεταστάσα, κατεσκήνωσας, βασιλείας τοῖς ἐν οὐρανῷ ἀπολαύουσα.

Τὰς πολλὰς σου μυριάδας, τοῦ χρυσοῦ διένειμας, πενομένοις ὄντως, ταύτας θησαυροὶς δὲ ἀπέθηκας, παλαιουμένοις μηδέπω, εἰς αἰῶνα δέ, συντηρουσί σοὶ τὴν διαρκῆ μονιμότητα.

Συμπαθείας σου ὁ πλοῦτος, ποταμὸς ὥσπερ γέγονε, καταρδεύων πᾶσαν, πένητος Αἰοίδιμε ἔνδειαν, ῥύπον ἐκπλύνων πτωχείας, ὄλβον ἄσυλον, προξενῶν σοί, τὸν ἐν οὐρανοῖς μὴ κενούμενον.

Θεοτοκίον

Ταῖς ὀρμαῖς καθυποκυψας, τῶν παθῶν ὥσπερ ἄλογος, λογικὸς ὑπάρχων, παρασυνεβλήθην τοῖς κτήνεσιν, ἀλλ' ἢ τὸν Λόγον τεκοῦσα τὸν αἰδίων, μὴ παρίδης με, διαπαντός ἀπολλύμενον.

Τῆς Μάρτυρος

ᾠδὴ ε'

«Σὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας, φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώδους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνούντάς σε».

Σὲ Κύριε πηγὴν, σωτηρίου γινώσκουσα, ποτήριον μαρτυρίου, ἀδιστάκτω καρδία, ἡ Μάρτυς σου ἐξέπιεν.

ᾠδάμαλις Χριστοῦ, ὃ θεόδεκτον σφάγιον, ὃ ἄμωμον ἱερεῖον, Ἀθληφόρε Κυρίου, ἰκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Φῶς γέγονας φωτί, τῷ μεγάλῳ τρανότερον, ἐγγίζουσα καὶ φωτίζεις, φωτοφόρον τὴν μνήμην, τὴν σὴν τοὺς ἑορτάζοντας.

Θεοτοκίον

Ῥοὺς ἔστι τῆς φθορᾶς, ἡ Παρθένος ἀσπόρως γάρ, γεγέννηκε τὸν τὴν φύσιν, τῶν ἀνθρώπων φθαρεῖσαν, φθορὰς ἐλευθερώσαντα.

Τῆς Ὁσίας

Ἄσεβεῖς οὐκ ὄψονται

Τὰς ἀμόρφους τέλεον, ιδέας τῶν παθῶν, ἐκ ψυχῆς ξέσασα σεμνή, ἐγκρατείας χρώμασι, διεζωγράφησας,

ἐν αὐτῇ ἀπάθειαν, καὶ ἀγάπην ἀνυπόκριτον.

Τηλαυγὲς ὡς ἔσοπτρον, ὑπάρξασα σεμνή, διαυγεῖς πνεύματος Θεοῦ, διαδόσεις Ἐνδοξε, ὑποδέδεξαι, καὶ πιστοὺς ἐφώτισας, τὴ λαμπρότητι τοῦ βίου σου.

Ἐγκρατεία σβέσασα, παθῶν πυρκαϊάν, τὸν πυρσὸν ἤψας τῆς ψυχῆς, ἐν παντὶ τῷ βίῳ σου, καταλαμπρύνοντα, καὶ τὰς ἀμαυρότητας, τῶν δαιμόνων ἐκκρουόμενον.

Θεοτοκίον

Ἡ Παρθένος ἔτεκε, Θεὸν Ἐμμανουήλ, ἐν Σπηλαίῳ τῆς Βηθλεέμ, τὴν Ἐδέμ ἀνοίγοντα, πάλαι κλεισθεῖσάν μοί, ἀκρασία βρώσεως, καὶ ἀπάτη τὴ τοῦ ὄφεως.

Τῆς Μάρτυρος

Ὡδὴ ς'

«Θύσω σοί, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοί, ἐκ δαιμόνων λύθρου Κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρεύσαντι αἵματι».

Ἄνδρεῖον, γυναικίῳ ἐν σώματι φρόνημα, ἀναλαβοῦσα πρὸς πάλιν, δυσμενῶν ἀσάρκων Μάρτυς ἐξῆλθες, καὶ ρομφαία, ὑπομονῆς αὐτοῦ ἐθανάτωσας.

Αἱμάτων, τὴ πλημμύρα θαλάσσης ἐξήρανας, κακοπιστίας, Χριστοῦ δὲ τὴν σεπτὴν κατήρδευσας Ἐκκλησίαν, Ἄνυσία, ἀθληφόρε Παρθένων τὸ καύχημα.

Ἀβρόχως, τῶν ἀγῶνων διῆλθες κλυδώνιον, κυβερνωμένη παλάμη, τοῦ τὰ πάντα λόγῳ πεποικητός, καὶ πρὸς ὄρμον, σωτηρίας Παρθένε κατήνησας.

Θεοτοκίον

Ὁ πλάσας, κατ' εἰκόνα ἰδίαν τὸν ἄνθρωπον, διὰ πολλὴν εὐσπλαγχνίαν, ἀναπλάττει τοῦτον ἐκ σοῦ Παρθένε, Θεομητορ, ὀλοκλήρως αὐτὸν ἐνδυσάμενος.

Τῆς Ὁσίας

Ὁ αὐτὸς

Ἀβρόχως, τὸ τοῦ βίου διῆλθες κλυδώνιον, ἀκαταπόντιστος ὄθεν, εἰς λιμένα ἄκλυστον καθωρμίσθης, καὶ τῆς ὄντως, ἀπολάβεις γαλήνης Αἰίδιμε.

Σπινθήρσι, τοῦ θερμοῦ σου πρὸς Κύριον ἔρωτος, πεπυρωμένα τὰ βέλη, κατεφλέχθη πάντα τῆς ἀμαρτίας, καὶ δαιμόνων, κακουργία εἰς τέλος ἠφάνισται.

Ὁ νοῦς σου, πρὸς τὸ κρεῖττον ἐνώσει Θεοῦμενος, τῆς πρὸς τὴν σάρκα φιλίας, διεζεύχθη νεύσει παντοδυνάμω, διὰ τοῦτο, τῆς ἀσκήσεως πόνους ὑπέφερες.

Θεοτοκίον

Θεοὶ με, γεννηθεῖς ἐκ Παρθένου ὁ Κύριος, καὶ σπαργανοῦται τὴν λύσιν, τῶν ἐμῶν ποιούμενος ἐγκλημάτων, καὶ χωρεῖται, ἐν Σπηλαίῳ ὁ πάσιν ἀχώρητος.

Ὁ Εἰρμὸς

«Θύσω σοί, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοί, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρεύσαντι αἵματι».

Κοντάκιον τῆς Ὁσίας

Ἦχος δ'

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ

Καταυγασθεῖσα τὴν ψυχὴν φρυκτωρίαῖς, τοῦ ἀναλάμψαντος ἡμῖν ἐκ Παρθένου, ἐν ἀρεταῖς διέλαμψας Πανεύφημε, πλοῦτον γὰρ σκορπίσασα, ἐπὶ γῆν ἐφθαρμένον, ἐναπεθησαύρισας, τὸν οὐράνιον πλοῦτον, καὶ ἐν ἀσκήσει ἔλαμψας φαιδρῶς, Ὅθεν Μελάνη, σὲ πόθῳ γεραίρομεν.

Ὁ Οἶκος

Φυγοῦσα κόσμου τὰ τερπνά, χρυσοῦ τὰς μυριάδας ἐσκόρπισας πλουσίως, εἰς χεῖρας τῶν πενήτων ἀποθεμένη εὐσεβῶς, τόπους δὲ τοὺς θεῖους διαδραμοῦσα, τοῖς πᾶσι τὰ πάντα γέγονας, βίον διελθοῦσα ἰσάγγελον, καὶ πάσιν ἐπαρκοῦσα, τῷ ἐλαίῳ δὲ τῆς εὐποιΐας, αἰδρύνουσα τὴν ψυχικὴν λαμπάδα, εἰσηλθες σὺν Χριστῷ πρὸς θεῖον νυμφῶνα, βασιλείας τῆς αὐτοῦ κατατροφῶσα. Ὅθεν Μελάνη, σὲ πόθω γεραίρομεν.

Συναξάριον

Τῆ Ἀ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀνυσίας, τῆς ἐν Θεσσαλονίκη.

Στίχοι

- Εἰς δεξιὰν νύττουσι πλευρὰν κυρίως,
- Πλευρὰς Ἀδάμ κήμα τὴν Ἀνυσίαν.
- Πλευρὰν Ἀνυσίης τριακοστὴ ἔγχος ἔνυξεν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῆς Ὁσίας Θεοδώρας, τῆς ἀπὸ Καισαρείας.

Στίχοι

- Ἀπῆρε δεσμοῦ σαρκὸς ἡ Θεοδώρα,
- Οὐ̅περ λυθῆναι ζῶσα καὶ πρὶν ἡγάπα.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Φιλεταίου.

Στίχοι

- Φιλέταιρος πέπονθεν ἀθλητῶν νόμῳ,
- Κὰν οὐκ ἀπῆλθεν ὡς ἀθλητῆς ἐκ βίου.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Ὁ Ὁσιος Λέων ὁ Ἀρχιμανδρίτης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχοι

- ῥευστοῦ μεταστάς, Χριστέ, Λέων ἐκ βίου
- Σκύμνον λέοντος ἐξ Ἰούδα σὲ βλέπει.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλεησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Μάρτυρος

Ὡδὴ ζ'

«Ὁ διασώσας ἐν πυρί, τοὺς Ἀβραμιαίους σου Παῖδας, καὶ τοὺς Χαλδαίους ἀνελῶν, οἷς ἀδίκως δικαίους ἐνήδρευσαν, ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητός εἶ».

Σοῦ τὴν οἰκίαν τῆς ψυχῆς, Μάρτυς νοητῶς ἰδρυμένην, ὁμολογία τοῦ Χριστοῦ, τῶν βασάνων συρρεύσαντες χεῖμαρροι, οὐδαμῶς παρεσάλευσαν, ὁ Θεὸς ἀναβοώσης, εὐλογητός εἶ.

Δικαιοσύνης τὸν Χριστόν, Ἥλιον γινώσκουσα Μάρτυς, οὐ κατεδέξω δυσσεβῶς, ἐπιθύσαι Ἥλιῳ κελεύοντος, τοῦ τυράννου ἀλλ' ἔμελπες. ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητός εἶ.

Σοῦ ἐξ αἱμάτων ἱερῶν, βάψασα σαντοῦ ἀλουργίδα, νικητικῶ τὴν κεφαλὴν διαδήματι, Μάρτυς κατέστυσαι, καὶ Θεῷ νῦν παράστασαι, Βασιλεῖ τῷ ἀθανάτῳ, εὐφραινομένη.

Θεοτοκίον

Ὁ σπαργανώσας οὐρανόν, νέφεισι τὴν γῆν δὲ ὁμίχλη, σοῦ ἐκ γαστρὸς ἀποτεχθεὶς, σπαργανοῦται καὶ φάτην προσκλίνεται, Θεομητορ Πανάμωμε, τὰς σειρὰς μου διαλύων, τῶν ἐγκλημάτων.

Τῆς Ὁσίας

Ὁ αὐτὸς

Σὺν τῷ συζύγῳ τὸν ζυγόν, φέρουσα Χριστοῦ θεοφόρε, κατενεώσατε εὐχῶν, τῷ ἀρότρῳ τὰς ψυχάς, καὶ τὴν ἄρουραν, τῶν καλῶν γεωργήσαντες, ἐντροφᾶτε εἰς αἰῶνας, τῆς ἄνω δόξης.

Ὡσει ἐλαία ψαλμικῶς, οἶκω τοῦ Θεοῦ φυτευθεῖσα, καθιλαρύνεις μυστικῶς τὰς καρδίας, Ὅσια καὶ πρόσωπα, τῷ ἐλαίῳ τῶν πόνων σου, τῶν Πιστῶς ἀνευφημούντων σου τοὺς ἀγῶνας.

Τῆς ἐγκρατείας δροσισμῶ, σβέσασα παθῶν τὰς καμίνας, τῆ ἐπομβρία τῶν εὐχῶν, ἰαμάτων πελάγη ἀνέβλυσας, παθημάτων ἐπήρειαν, κατακλύζοντα Μελάνη τῶν σὲ τιμώντων.

Θεοτοκίον

Πόκον ἔφη ὁ Δαυΐδ, ὡς τὸν ὑετὸν δεξαμένην, τὸν ἐπουράνιον Ἀγνή, ἀνομίας χειμαρρους ξηραίνοντα, καὶ πιστῶν καταρδεύοντα, διανοίας χερσωθείσας τῆ ἁμαρτία.

Τῆς Μάρτυρος

Ὡδὴ η'

«Χείρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε, πυρὸς δὲ δύωαμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον».

Χήραις ὀρφανοῖς τε καὶ πτωχοῖς, καὶ πᾶσι χρήζουσι, πλοῦτον διένειμας, τοῦ Παντοκράτορος στέργουσα, ἀδιάπτωτα προστάγματα, καὶ Μαρτυρίου τὸ σεπτόν, ὄντως ποτήριον, ἐκπιούσα, ἔστης Παρθένε σεμνὴ τῆς ἐφέσεως.

Ὡς προῖκα προσήξας τῷ Χριστῷ νηστείαν δάκρυα, παθῶν τὴν νέκρωσιν, καὶ τὴν τοῦ αἵματος προσχυσιν, τῆς πλευρᾶς τε τὴν ἐκκέντησιν, μὴ παλαιούμενον αὐτός, ὅθεν σοὶ στέφανον, καὶ παστάδα, ἄφθορον νέμει, καὶ δόξαν ἀθάνατον.

Οἰκεῖς μέτ' Ἀγγέλων ἐν φωτί, Παρθένων τάγμασι, δήμοις Μαρτύρων τε, συναγελάζουσι πρόσωπον, τοῦ νυμφίου σου πρὸς πρόσωπον, καὶ θεωροῦσα καὶ λαμπρᾶς, δόξης μετέχουσα, καὶ βοῶσα, Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον

Ἴδου νῦν ἐξέλιπε σαφῶς, ἐκ τῆς, Ἰούδα φυλῆς, ἄρχων ἡγούμενος, σὺ γὰρ Πανάμωμε τέτοκας, ᾧ τὸ πρὶν ἦν ἀποκείμενον, τὴν προσδοκίαν τῶν ἐθνῶν, Χριστὸν ᾧ ψάλλομεν. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῆς Ὁσίας

Παίδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ

Ναὸν τὴν καρδίαν καὶ τὸ σῶμα, τριάδος τῆς ὑπερθέου ἐκτελέσας, θείους ἀνεδόμησας οἴκους Ἀξιάγαστε, ἐν οἷς Παρθένων τάγματα, καὶ Μοναζόντων χοροὺς, συνήθροισας ὑμνοῦντας συμφώνως, καὶ δοξολογοῦντας, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Φρονήσει, ἀνδρεία, σωφροσύνη, καὶ θεία δικαιοσύνη διαλάμπουσα ἔσχες ἀνυψούσάν σε, ὕψος πρὸς οὐράνιον, ὑποποιὸν ταπεινώσιν, δι' ἧς κατέβαλες, Ὅσια τὸν μέγαν ὄφιν, ὅθεν σὲ τιμῶμεν, ὡς ὄντως νικηφόρον.

Ἐλέω τὸν ἔλεον ἐκτήσω, ἐσκόρπισας ἔδωκας τοῖς πένησιν, ἡ δικαιοσύνη σου, μένει αἰωνίζουσα, καὶ τὸ ἐκ ταύτης κέρδος σοί, μὴ παλαιούμενον, Μελάνη θεοφόρε Ὅσια, κλέος τῶν ἐν πίστει, αἱ σὲ εὐφημούντων.

Θεοτοκίον

Παθῶν μὲ ταράττει τρικυμία, βυθὸς μὲ χειμάζει ἀπογνώσεως, σώσόν με Πανάμωμε, Μήτηρ καὶ σωθήσομαι, τὸν γὰρ Σωτήρα Κύριον ἐκουφόρησας, ἐν φάτνῃ, τὸν ὡς βρέφος τεχθέντα, ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός

«Παίδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ

ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Τῆς Μάρτυρος

Ὡδή θ'

«Λίθος ἀχειρόμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτήμηθη, Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας φυσεῖς, διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν».

Λίθοις οἱ προσάπτοντες σέβας, παρὰ τὸν Κτίσαντα ὄραν σε, Ἐνδοξε μὴ φέροντες Θεῶ, ἀνακειμένη ζίφει συγκόπτουσι, διὰ θανάτου θείαν σοί, ἀθανασίαν μνηστευόμενοι.

Θεσσαλονικέων ἡ πόλις, σοῦ τοῖς σπαργάνοις καὶ τοῖς ἄθλοις, Μάρτυς ἐγκαυχᾶται Παρθένε, ἡ Ἐκκλησία τῶν πρωτοτόκων δέ, μετὰ δικαίων ἔχει σου, πνεῦμα τὸ θεῖον εὐφραινόμενον.

Λίβανον χρυσόν τε καὶ σμύρναν, ἐν Βηθλεὲμ τῷ γεννηθέντι, Μάγοι προσενήνοχαν πίστει, ἡ Ἀθλοφόρος δὲ τὴν δι' αἵματος τοῦ μαρτυρίου ἄθλησιν, ὑπὲρ ἡμῶν αὐτῷ πρεσβεύουσα.

Θεοτοκίον

Ῥάβδος ἀνεβλάστησας ρίζης, τοῦ Ἰεσσαὶ Θεογεννητοῦ, ἄνθος τῆς θεότητος Χριστόν, ἡμῖν τεκοῦσα, Πάναγνε σήμερον, τὸν ὡς Θεὸν ἀχώρητον, καὶ νῦν ὡς βρέφος σπαργανούμενον.

Τῆς Ὁσίας

Εὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς

Εἰς ὕψος σαφῶς τῆς ἀκραιφνοῦς, ἀνέδραμες, Μακαρία τελειότητος, ἔφθασας τάξεις Ἀσωμάτων, τῷ ὄντως ἐφετῷ προσεπέλασας, πηγὴν τῶν ἀγαθῶν νῦν κατείληφας, ὅθεν σὲ πάντες μακαρίζομεν.

Χοροῖς συνευφραίνῃ Ἀσκητῶν, ἀσκήσασα, καὶ τὰ πάθη θανατώσασα, βλέπεις ἀνακεκαλυμμένω, προσώπῳ τοῦ Θεοῦ τὴν λαμπρότητα, ἧς πρώην τὰς ἐμφάσεις ἐκέκτησο, σῶφρον Μελάνη παναοίδιμε.

Βαδίσασα τρίβον τὴν στενὴν, εὐρύχωρον, Παραδείσου πλάτος ἔφθασας, ὅπου χαρὰ ἐορταζόντων, τὸ ξύλον τῆς ζωῆς ἔνθα πέφυκεν, ἡμῶν διὰ παντὸς μνημονεύουσα, τῶν ἐκτελούντων σου τὴν κοίμησιν.

Θεοτοκίον

Ὁ νότοις φρικτῶς Χερουβικοῖς Ὀχοῦμενος, ἐν ἀγκαλαῖς νῦν καθέζεται, Κόρης ἀγνῆς, καὶ σπαργανοῦται, καὶ λύει τὰς σειρὰς τῶν κακῶν ἡμῶν, καὶ γάλακτι ὡς νήπιος τρέφεται, ὁ διατρέφων πνοὴν ἅπασαν.

Ὁ Εἰρμὸς

«Εὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἶσω κίσατο, σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας, ὅθεν σὲ πάντες μεγαλύνομεν».

Ἐξαποστειλάριον τῆς Μάρτυρος

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Ἡ θήκη τῶν λειψάνων σου, μύρον εὐῶδες βρύουσα, ἰᾶται πάθη ποικίλα, τὰ τῶν βροτῶν Ἀνυσία, Παρθενομαρτυς ἔνδοξε, διὸ πανηγυρίζομεν, τὴν φωτοφόρον μνήμην σου, ἐν ἣ Χριστὸν ἐκδυσώπει, ὑπὲρ τῶν σὲ ἀνυμνούντων.

Τῆς Ὁσίας, ὅμοιον

Μελάνη παναοίδιμε, Μοναζουσῶν τὸ καύχημα, παθῶν μὲ τὴ ἀμαυρώσει, μελανωθέντα κατ' ἄμφω, λαμπρύνασα καθάρισον, ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβείαις σου, ὅπως φαιδρῶς γεραίρω σε, καὶ τὴν φωσφόρον σου μνήμην, λαμπροφανῶς ἐορτάζω.

Τῆς Ἐορτῆς, ὅμοιον

Ὁ ὢν σὺν τῷ Γεννήτορι, Θεὸς ἀεὶ προάναρχος, ἐκ Πνεύματος νῦν ἀγίου, ἐν Βηθλεὲμ ἀπορρήτως, ἐκ σοῦ Παρθένε τίκτεται, ὑπὸ τὸ θεῖον σπήλαιον, ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων δέ, σπαργανωθεὶς ἀνεκλίθη, λύων σειρὰς μου πταισμάτων.

Εἰς τοὺς Αἶνους, Στιχηρὰ Προσομοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. β' Αἱ Ἀγγελικαὶ

Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν, καὶ μεγάλων μυστηρίων! πῶς ὁ ἀναφῆς, ἐνειλούμενος σπαργάνοις, ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων, ἀνεκλίθη ὡς νήπιον, πάντας ἀλογίας ἀπαλλάττων, καὶ πρὸς οὐρανοὺς ἡμᾶς ἀνάγων, αὐτῷ Κράζοντας. Εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοί.

Τὸν Ἐμμανουήλ, ἐν Σηλαιῶ γεννηθέντα, ἄνωθεν ἀστήρ, κατεμήνυσε τοῖς Μάγοις, δικαιοσύνης ὄντα, ἀπερίγραπτον Ἥλιον, καὶ περιγραφόμενον ἐν φάτνῃ, σάρκα ὑλικὴν ἠμφιεσμένον, πρὸς ὃν κράζομεν. Εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοί.

Νῦν ἐπὶ τῆς γῆς, πεφανέρωται παιδίον, ὁ ἐκ τοῦ Πατρὸς, γεννηθεὶς πρὸ τῶν αἰώνων. Ἀγάλλου πᾶσα κτίσις, οὐρανοὶ εὐφραινέσθωσαν, βλέποντες τοὺς πρὶν ἀπατηθέντας, πάλιν τῷ Θεῷ οἰκειομένους, αὐτῷ κράζοντας. Εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοί.

Θέλων οὐρανοὺς, κλίνας Κύριε κατέβης, καὶ Παρθενικὴν, μήτραν ὄκησας ἀφράστως, καὶ βρέφος ἐγνωρίσθης, ἐν Σηλαιῶ τικτόμενος, καὶ συνανεστράφης τοῖς ἀνθρώποις, ἀρίστην ὁδὸν ὑποδεικνύων, τοῖς σοὶ κράζουσιν. Εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοί.

Δόξα... Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Ἄφθορον Ἄγνην, ἑαυτὴν κατανοοῦσα, μετὰ τὴν φρικτὴν, καὶ ἀνέκφραστον λοχείαν, ἐβόα ἢ Παρθένος, Ἀνερμήνευτε Κύριε, βρέφος σπαργανούμενον κρατῶ σε, καὶ δοξολογῶ μετὰ Ποιμένων, πιστῶς κράζουσα. Εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοί.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ Προσόμοια

Ἦχος πλ. β' Αἱ Ἀγγελικαὶ

Ῥάβδω σιδηρᾷ, ποιμανθήσῃ Ἰουδαίε, οἷα ἀπειθής, καὶ Προφήταις ἀντιπίπτων, Υἱῷ γὰρ γεννηθέντι, ὁ Πατὴρ κληρὸν δίδωσιν, ἔθνη καὶ κατάσχεσιν γῆν πᾶσαν, σὲ δὲ ἀπωθεῖται μαιφόνε, βοᾶν οὐ πείθῃ γάρ, ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, Χριστὸς παραγέγονεν.

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου, Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

Κράζε ὦ Δαυὶδ, Θεοπάτορ καὶ Προφήτα. Ἄστρον φαεινόν, προεκλάμψαν Ἐωσφόρου, καὶ ποῖον ἀνακράζεις; Τὸν ἀσπόρως τικτόμενον, Κόρης ἐκ Παρθένου, ὃ βοῶμεν, εἰς τὴν χαρὰν τῆς Θεοτόκου, λαοὶ λέγοντες. Εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοί.

Στίχ. Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἐωσφόρου ἐγέννησά σε, ὥμοσε Κύριος, καὶ οὐ μεταμεληθήσεται. Σὺ Ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

Λέγε ἐμφανῶς, Ἥσαϊα ὦ Προφήτα. Ἴδου ἐν γαστρὶ, ἕξει ἄνανδρος Παρθένος, καὶ τέξεται ἀσπόρως, Πλαστουργὸν καὶ δεσπόζοντα, πάντων τῶν αἰώνων, ὃ βοῶμεν, εἰς τὴν χαρὰν τῆς Θεοτόκου, φαιδρῶς ψάλλοντες. Εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοί.

Δόξα... Καὶ νύν... Ἦχος πλ. α'

Ὅρώσά σε ἢ κτίσις ἅπασα, ἐν Βηθλεὲμ σαρκὶ τικτόμενον, τὸν Δημιουργὸν καὶ Κτίστην τῶν ἀπάντων, καινουργεῖται πάλιν καὶ ἀναπλάττεται, ὁ ἥλιος δὲ τὸ φῶς ἐφήπλωσε, καὶ ἡ γῆ ἐπαγάλλεται. Μάγοι ἐκ Περσίδος Βασιλεῖ δῶρα προσφέρουσι, Ποιμένες θαυμάζουσιν ἐκπλαγέντες, καὶ Θεὸν σὺν τῇ τεκούσῃ προσκυνοῦσι σαρκί. Ὡ τοῦ θαύματος! ὁ τροφεὺς τρέφεται Μητρὶ πανάγνω, διὰ τὴν τοῦ κόσμου σωτηρίαν καὶ ἀνάπλασιν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθροῦ, ὡς σύνηθες, καὶ Απόλυσις.